

men jeg siger, at det er saare forskjelligt, om man vælger det Ene eller det Andet, og jeg kan ikke troe Andet, end at den skarpsindige Mand, der her er bleven nævnt, ikke er kommen dertil, fordi han fandt, at det var rigtigt, men fordi han sagde: det er Conseqventsen af det nye System, og vi maae gaae den hele Vej, netop for at vise, at Systemet i sine sidste Conseqventser ikke kan bruges. Der har ogsaa været Tale om, hvad Virkning det har i England, at Anklagen er privat, som jo i en saa overordentlig væsentlig Grad forandrer det hele System. Hvorfor siger man nu — og med fuldkommen Ret efter min Mening — indfør ikke Nævningessystemet, saalænge vi maae bringe ind derunder en heel Mængde Forbrydelser, der nu straffes saaledes, at ingen Domstol tør eller bør gjøre Brug af Straffen, ja medens vi have smaa Reskripter og Anordninger, der i den Grad forvandle Straffebestemmelserne, at man er kommen til at dømmes 6 Gange 5 Dages Bånd og Brød istedetfor Livsstraf. Der er Forbrydelser, hvorfor der i vor Lovgivning staaer Dødsstraf, og for hvilke jeg ikke troer, at der i Mands Munde er fældet nogen Dom i Overensstemmelse med Loven, og heller ingen Dommer vilde kunne fælde den. I England stiller Sagen sig anderledes, netop fordi Anklagen hovedsagelig er privat. Saasnart en Mand har en Fornemmelse af at have gjort en i sig selv ikke grov Forbrydelse, men hvorfor Lovgivningen bestemmer, at han skal miste sin Hals, da afgjør han Sagen underhaanden derhen, at den, det er gaaet ud over, skal lade være at klage og gaae ind paa at lade den Paagjældende leve, imod at han underkaster sig frivillig en mindre Straf. I det jeg taler om saaledes at affinde sig for mindre Forseelser enten med den ene eller den anden Dyrighed eller med den private Klager, skal jeg gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa en Modsigelse, hvori jeg troer, at han er faldet; det ligger rigtignok noget udenfor Forhandlingerne. Han angreb temmelig stærkt det Middel, der anvendes af Politimagten i København, nemlig at ordne Sager ved Forlig. Det ærede Medlem sagde, ligesom for at bringe dette Middel i Ugunst: det, der „kaldes“ Forlig, men det er jo et Forlig, siden det forudsætter,

at man frivillig skal underkaste sig en Betingselse for at komme ud af Politiets Klær. Men medens det ærede Medlem ikke synes om det i København, synes han godt om det omkring paa Landet. Naar det ærede Medlem imorgen vil see efter i sine Udtalelser, vil han finde, at han har berømt denne frivillige Underkastelse under visse Straffe paa Landet (S. Sæde: For Domstolene), naar det er frivilligt, gjør det ikke noget, om det er ligeoverfor Domstolene eller ligeoverfor Politiet eller ligeoverfor det ærede Medlem. Jeg nævner det kun, fordi jeg troer, at man i den store Stad skal være varlig med formeget at svække Politimagtens Betydning, og at man maa være glad ved, at der kan indenfor visse Grændser finde en saadan frivillig Afgjørelse Sted. Jeg har ikke i det Hele taget seet store Misbrug af Politimagten her; men jeg har seet ikke saa lidt Opsætsighed mod den.

Jeg vender tilbage til, hvad der for mig er Hovedpunktet. Det er mig kjært, at dette Forslag er kommet frem; det er min fuldkomne Overbeviisning, at man ved at gaae videre dermed vilde kunne skaffe et meget nyttigt Materiale, som kan komme til Brug ved den hyderligere Behandling af Sagen, men det er mig ligesaa klart, at denne hyderligere Behandling kun kan finde Sted, naar den ærede Minister er istand til at bringe saadanne Forslag frem, at Underdommerne komme til at staae i et rigtigt Forhold til Nævningeretten, at de blive frigjorte for alle administrative Forretninger og at vi ikke komme til at betale dette i for dyre Domme; denne sidste Betingselse veed jeg nok behager ikke den ærede Justitsminister, der, det være mig tilladt at sige det, er os saa bly, at jeg kun finder saa Mand her i Landet, hvis velvillige Omgang med os har kostet os saa mange Penge. — Ja, jeg skal standse her, hovedsagelig paa Grund af Klokkeslettet.

Formanden: Da flere Medlemmer have ønsket Ordet og Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne for idag.

Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at der fra Indenrigs-